

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος πρῶτον' ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια δεκάκσια ὀγδοῖντα τέσσαρα,
Μία νὰ ταιριάξῃ βρῆκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ο ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα—μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει.
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι.
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῶ—δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τετάρτα —ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια,
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ —ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα —κι' ὁ Ρωμῆός μας μιὰ δεκάρα,
Κι' ἂς τὴν δίνει ὁποῖος θέλει —εἰδ' ἄλλῃως δὲν μᾶς μέλει.

Εἴκοσι τοῦ Ὀκτωβρίου,
Γερασίου κι' Ἀρτεμίου.

Νούμερο τριανταεννιά,
πάρτε σαποῦνι καὶ σχοινιά.

Χαιρετισμὸς εἰς τὴν βουλὴν
μὲ σπουδαιότητα πολλήν.

Καλῶς ἔρχεσθε καὶ πάλιν, ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους,
φορτωμένοι μὲ μελέτας καὶ μὲ νόμους σοφωτάτους.
Καλῶς ἔρχεσθε καὶ πάλιν, ἐκλεκτοὶ μας συμπολίται,
οἱ σὺνταγμα καὶ ἔθνος πάντοτε πιστῶς φρουρεῖται.
Καλῶς ἔρχεσθε πατέρες, ποῦ ὁ κόσμος σᾶς προσμένει,
καὶ μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ἡ Βουλὴ διερρωμένη.

Ἀλλὰ βλέπετε τὸ πάθος δυστυχῶς μὲ παραφέρει
κι' ἴσως ἐξ ὑμῶν κανένας ἀπὼς δὲν μούσκασες» προφέρει
Δι' αὐτὸ κι' ἐγὼ τὸν λόγον στρέφω ὅτ' αὐτῆς Πρωτευούσης,
—τῆς Βουλῆς κατ' εὐτυχίαν ἀπερίγραφτον ἀπούσης—
καὶ ἀρκοῦμαι νὰ σᾶς δώσω μόνον μερικὰς εἰδήσεις,
ἵνα φέρετε κατόπιν καὶ τὰς ἰδικὰς σᾶς κρίσεις.

Ἀλλὰ πρὶν γενῆτε μέλη καὶ τῆς νέας περιόδου,
πρὶν τὰς δύο χιλιάδας ἐκπορθήσῃ ἐξ ἐφόδου,
πρὶν ὁ λόγος σᾶς νευρώδης εἰς τὸ βῆμα ἀντηχήσῃ,
ἢ κι' ὁ βρύνευρος ἀκόμη ὡς καὶ ἄλλοτε λαλήσῃ,
πρὶν ἀρχίσετε ἐκ νέου τὰς φαιδρὰς ταυρομαχίας,
δὲν μᾶς λέγετε τί κἀμνουν κάτω εἰς τὰς Ἐπαρχίας;

Καὶ ἐν πρώτοις ἐκ θεάτρων ἥπο πλησμονὴ ἐφέτος,
δεύτερον καθ' ἐβδομάδα ἱφαλλεν ὁ Περικλῆτος,
τρίτον εἶχομεν σπουδαίας ὅτ' ὁ στράτον καινοτομίας,
τέταρτον ὅτ' ὁ Φαληρέα ἀνθρωποπόποδρομίας,
τέλος εἶχομεν ἀφίξεις τῶν κλεινῶν μας βασιλείων,
καὶ τοῦ Φάραλη σπουδαίας ἀγορεύσεις περιπλέον.

Εἶναι ἀληθὲς τὸν τόπον πῶς κρατῇ ἀχρηματία;
κι' ἂν τρώντι ὑποφέρει ποία τάχα ἡ αἰτία;
Εἶναι ἀληθὲς ὅτ' οὗς φόρους ὁ λαὸς πῶς δὲν ἀντέχει,
καὶ εἰς ἐκρυθμὰ ἐκ τούτου διαθήματα προστρέχει;
Ἐσπουδάσατε τοὺς λόγους ὡς καλοὶ ἐντολοδόχοι,
ἢ θὰ ἀρκεσθῆτε μόνον εἰς τὸ ν α ἰ καὶ εἰς τὸ ὀ χ ι;

Εἶχομεν διαδηλώσεις καὶ τινὰς ῥαβδοκοπήσεις,
εἶχομεν τῶν εἰσπρακτῶρων συνεχεῖς ἀποπλανήσεις.
Εἶχομεν ἐφημερίδων πόλεμον κεραυνοβόλον
καὶ νύξῃσαμεν σπουδαίως τὸν λιμενικὸν μας στόλον.
Καὶ ἀφοῦ ἐδόθ' εἰς ὅλα αὐξήσεις κι' εὐρυχωρία,
προσετέθησαν καὶ ἄλλα ὅτ' ἡ Βουλὴν μας θεωρεῖα.

Ἄρα γε ὅτ' αὐτὰς Ἐπαρχίας ἡ Κυβέρνησις ἀρίσει,
καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ μείνῃ ἢ ἐπιθυμοῦν νὰ πῆσῃ;
Κι' ἂν ἐπιθυμοῦν τοιαύτην σεβερὰν ἀνωμαλίαν,
ἔχουν ἀφορμὰς σπουδαίας, ἢ διὰ τὴν ποικιλίαν;
Σεῖς τοῦ ἔθνους οἱ πατέρες τέλος πάντων τί φρονεῖτε;
Ἡ Κυβέρνησις, ὁ Θρόνος, ἢ καὶ σὺς μᾶς τυραννεῖτε;

Πλὴν σὲ σᾶς καὶ πάλιν βλέπω ἐκπληκτὸν λεληθότως,
ὡς νὰ ἤμουν κομματάρχης ἐκ τῶν ἰδικῶν σᾶς πρώτος.
Ἀλλ' ἐγὼ, ἀπλοῦς πολίτης, μίαν χάριν θὰ ζητήσω,
ἐν ἐκ τῶνων θεωρίων μοναχὸς νὰ κατακτῇσω,
νὰ σᾶς ἔχω ἀντικρὺ μου, νὰ γελῶ καὶ νὰ καπνίζω,
κάποτε νὰ σᾶς θαυμάζω, κάποτε νὰ σᾶς σφυρίζω.